

Nová kapitola dějin katolické církve ve Spojených arabských emirátech

'Abouna Ferran' každý měsíc cestuje z Bejrútu do Dubaje, aby se duchovně postaral o věřící z Opus Dei a o spolupracovníky Díla. Tentokrát ale let směřoval do Abú Dhábí: byl jedním z kněží, který se účastnil mše, již celebroidl Svatý otec. Nabízíme článek z první ruky.

17.02.2019

Při zpáteční cestě v letadle z Abú Dhábí se pokusím napsat něco o návštěvě papeže Františka do hlavního města Spojených arabských emirátů. Nevím, jak začít nebo jak článek koncipovat, a také pro to nemám určitě ty nejlepší podmínky (už jenom těch pár hodin spánku z předešlé noci, i když zde jsem měl štěstí, když to porovnáám s těmi, kdo nemohli spát vůbec - cestovali z jiného emirátu). Přesto se pokusím, dříve než emoce vychladnou.

Po skončení mše svaté, účastnilo se jí na 150 000 lidí -mezi nimi několik tisíc muslimů-, pozdravil Svátý otec několik náboženských autorit: maronitského patriarchu, arménského patriarchu, biskupy z různých zemí a různých obřadů, a několik občanských autorit.

Poslední, koho pozdravil, aniž to bylo plánováno, byl Fr. Eugene, 90letý kněz, italský kapucín, který prožil 60

let v různých zemích arabského poloostrova. Pozdrav byl vlastně poctou; papež objal jednoho z kněží, kteří na počátku moderních dějin církve přišli do této části světa. Objetí beze slov, dlouhé (trvalo více než jednu minutu, jak mi řekl arménský patriarcha), dojmavé, při kterém papež František políbil ruku Fr. Eugene, ostatní s dojetím za působivého ticha přihlíželi.

Řekl bych, že toto setkání bylo krásným završením jednoho ze dvou důvodů (zde druhého) cesty Svatého otce do Abú Dhábí: upevnit víru stovek tisíc katolíků žijících v Emirátech, a s nimi i víru milionů těch, kteří žijí na celém arabském poloostrově. Pomoci jim se zviditelnit.

Mezináboženské setkání

Prvním důvodem návštěvy bylo pozvání účastnit se mezináboženského setkání o míru u

příležitosti Roku tolerance, který vyhlásila vláda Emirátu. Na toto setkání byl také pozván velký muftí káhirské mešity, o kterém papež František mluvil jako o bratru a příteli. Na konci setkání podepsali deklaraci, ve které se připomínají základy spoluzítí mezi různými náboženstvími a kulturami.

Papež nebyl jen jedním z mnoha pozvaných. Dokazuje to nejedna pozornost ze strany občanských úřadů (od toho, jak se postaraly o událost po organizační stránce, až po uvítací ceremonie a ceremonie na rozloučenou). A dokazuje to také radost mnoha těch, kdo se podíleli na zajištění eucharistické slavnosti (police, vojsko a občanští pracovníci), které pozdravil při příchodu na stadion a na letiště.

Svatý otec využil této příležitosti a připomněl, že musíme žít autenticky,

s úctou k rozmanitosti a odlišnosti respektovat.

V homilii při mši se zaměřil na blahoslavenství a povzbudil katolíky zejména k tomu, aby byli rozsévající pokoje a mírnosti. Ohledně vztahů s nekřesťany dodal: „Rád cituji svatého Františka, když instruuje své bratry, jak se mají chovat k Saracénům a nekřesťanům. Píše: Nebudou začínat hádky nebo spory, ale kvůli Pánovi se podřídí každému lidskému zřízení a vyznají, že jsou křesťané.“

Slova papeže Františka

Papež slavil mši svatou v latinské ritu, ale pamatoval i na různost a bohatství církve v této zemi.

Účastníky mše jmenovitě pozdravil: chaldejské, koptské, řeckokatolické, melchitské, latinské, maronitské, syrsko-katolické, syrsko-malabarské a syrsko-malankarské křesťany. Tato různorodost se projevila také v použitých jazycích (angličtina,

italština a latina na straně Svatého otce, a kromě toho i arabština, francouzština, tagalština, konkanština... při modlitbě věřících.

„Vy, zde přítomní, znáte melodii evangelia a s nadšením prožíváte jeho rytmus. Jste sborem, složeným z různých národů, jazyků a obřadů (naráží i na sbor, který zpíval v průběhu mše, na jeho různorodost); různost, kterou Duch svatý miluje a přeje si, aby její souzvuk byl stále větší a stala se z něj symfonie. Tato radostná symfonie víry je svědectví, které nabízíte všem, svědectví, které buduje církev“, řekl v kázání František.

Rovněž si přál povzbudit věřící. Mnozí jsou daleko od svých rodin, vyčerpaní po práci, daleko od nejbližšího kostela (kostely jsou i přes svou obrovskou kapacitu většinou přeplněné, kdo chce být na

mši uvnitř nebo najít místo k zaparkování, musí přijít co nejdříve).

„Určitě pro vás není snadné žít daleko od domova a možná i zakoušet nepřítomnost nejvíce milovaných a nejistotu z budoucnosti. Ale Pán je věrný a své neopouští. (...) Když musíme čelit nebo procházíme nějakými obtížemi, můžeme si myslet, že jsme osamoceni, a to i tehdy, když jsme předtím dlouho zakoušeli Pánovu přítomnost. Ale On je s námi i v těchto obtížných chvílích. I když nezasáhne hned, pokračujeme-li vpřed, ukáže nám nový směr. Protože Pán se v nových věcech vyzná a připravit na poušti novou cestu umí“, uvažoval. Několika slovy papež věřícím poděkoval: „Církev, která zachovává Ježíšovo slovo a setrvává v bratrské lásce, je Bohu příjemná a nese ovoce. Vyprošuji vám milost, aby mír a jednota byla zachována, abyste si v tomto

krásném bratrství, díky kterému neexistují křesťané první nebo druhé třídy, vzájemně nesli břemena. Ježíš, jenž vás nazývá blahoslavenými, vám dává milost jít vpřed, aniž byste ztráceli odvahu, a rostli tak ve vzájemné lásce a v lásce ke všem lidem.“

Po mši účastníci opouštěli stadion a místa mimo něj. Cesta pěšky (za prudkého slunce, které pálilo celé dopoledne) na stanoviště taxíků nebo autobusů, které účastníky odváželi k jejich vozidlům, trvala dost dlouho.

Já jsem odešel s těmi, kdo se účastní rekolekcí v Dubaji. Chtěli jsme oslavit tento historický den, ve kterém Petrův nástupce poprvé celebroid slavnost eucharistie na arabském poloostrově. Zdá se, že to může být první stránka nové kapitoly v historii této oblasti světa. A děkoval jsem Bohu, že jsem mohl být přítomen a že mi byla dána příležitost se setkat se

Svatým otcem, když jsem tlačil
kolečkové křeslo Fr. Eugene!

*Video u příležitosti slavení mše na
svátek svatého Josemaríi v Dubaji
(2016)*

Několik informací k cestě papeže Františka

Spojené arabské emiráty (SAE) tvoří
sedm emirátů, z nichž nejznámější
jsou Abú Dhábí a Dubaj. Počet
obyvatel je téměř devět milionů.
Chlubí se tím, že jsou průkopníky v
náboženském spolužití v
muslimském prostředí. Od roku 2007
udržují diplomatické vztahy se
Svatým stolcem. V roce 2017 založili
ministerstvo tolerance a rok 2019
vyhlásili Rokem tolerance.

Oficiálním náboženstvím země je
islám: 85% občanů státu jsou sunnité
a zbytek tvoří šíité. Nicméně jsou
dovolená další náboženská vyznání i

s jejich praktikováním, pokud nejdou proti mravům a veřejným zvykům.

Katolíků je v Arabských emirátech, Ománu a Jemenu přibližně jeden milión (tvoří apoštolský vikariát Jižní Arábie), jsou to všichni imigranti. 80% jich patří k latinskému obřadu a zbytek jsou různé východní obřady. Pochází z asi stovky zemí, především z jihovýchodní Asie.

Praktikování náboženství je i přes obtíže dané vzdáleností a pracovní dobou obdivuhodné: od pátku do neděle (svěcení neděle se rozšiřuje na pátek, sváteční den) jsou kostely plné. Některé farnosti, například Panny Marie v Dubaji, slaví každý víkend více než třicet mší v různých jazycích a ritech. Asi 150 000 osob se pravidelně účastní mše a téměř půl milionu na Vánoce a o Svatém týdnu. V celém vikariátu chodí na náboženství kolem 30 000 dětí a ročně se biřmuje asi 3 000 osob.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/papez-frantisek-spojene-arabske-emiraty-knez-opus-dei/> (01.03.2026)